

ΕΓΓΥΗΤΗΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Η συμφωνία της Μπόν αποτελεί δια την Ελλάδα σπουδαιότερη σημασία πραγματικότητα. Σημειώσεως εξαιρετικής αξιοσημειώτου και κατά το οικονομικόν και κατά το πολιτικόν σκέλος της. Χρειάζονται αναλύσεις; Έθιμα, έθνη, εν πρώτοις, στενή συνεργασία δια κάποιον έντονον και ουσιαστικήν παρουσίαν εις την ζώνην της Μέσης Ανατολής. Ο Άραβικός κόσμος είναι ήδη μία δύναμις πρώτης έπιβολής. Όσοι ήθελαν να άγνοήσουν αυτόν τον παράγοντα, έδοκίμασαν ήδη περικοπήν την αίσθησιν της άπογοητεύσεως. Και τον παρηγόρησαν οι Άγγλοι, παρασυρόμενοι από τον ξεπερασμένον και τόσον έγκληματικώς νοσηρόν αυτοκρατορικόν ρωμανισμόν. Και τους ήκολούθησαν οι Άμερικανοί, όλισθαίνοντες άκόμην, λόγω πρωτόκλητος και άπειρίας εις τας διπλωματικές διαχειρίσεις επί διεθνούς πεδίου. Τό Σουδές και ό Λιβανός, ίσοδυναμούν με πειστικά και συγκλονιστικά μαθήματα προσαρμογής εις την νέαν κατάστασιν, την όποιαν διαμορφώνει, με σταθερότητα και ταχύτητα, η άκρότης του Άραβικού Στοιχείου. Πρώτου λοιπόν διαμετρήματος ό συνεδριότητα της άραβικής Κόσμου. Πρώτου όμως και η Γερμανία του Άντενάντερ. Χάρις εις τον τεράστιον οργανωτικόν και δημιουργικόν δυναμισμόν του, τό ράκος του πολέμου έφθασεν εις άλκήν τοιαύτην, ώστε να δανείζη τους νικητάς. Και παράλληλως, η Ελλάδα, παρά τας εις όρος της άδικίας, παρέμεινε πάντοτε παράγων θεμελιώδους ήθικής και στρατηγικής συμβολής δια την κατοχύρωσιν της Έλευθερίας και της Ειρήνης. Ητο συνεπώς έπόμενο να συλλάβουν οι δύο αυτά χωρία τό άκρίβες νόημα της Άραβικής κινήσεως, εις τό περιγύριμα της όποιας τό Κυπριακόν εύρίσκει άμεσον και άποφασιστικόν ενδιαφέρον. Και άνήκει εις άμφοτέρως η τιμή της προτεραιότητος όσον άφορμή την τοποθέτησιν.

Πέραν όμως αυτών, υπάρχει η καθαρώς οικονομική πλευρά της Συμφωνίας. Και αυτή προσφέρει νέαν έλπίδα εις τον Έλληνικόν Λαόν. Τά εξακόσια εκατομμύρια μάρκα, τό όποια του δίδονται, ίσοδυναμούν με 150 εκατομμύρια δολάρια. Ίσοδυναμούν, δηλαδή, με άνασυγκρότησιν. Με όλοκληρώσιν των μεγάλων έργων και με εκτέλεσιν νέων. Με δημιουργίαν των προϋποθέσεων εκείνων, δια των όποιων η ύπαυρος θα φθάση εις τό επίπεδον του πληθους συγκροτισμού. Ο άγρός θα γίνη πραγματική εύλογία δια τον καλλιεργητήν του, που δεν θα βλέπη τον μόχθον του να πνίγεται από τά όρμητικά νερά ποταμών και χειμάρρων που

δεν θα βλέπη δυστυχίαν εις τό σπήτι του που θα έμπορη να άποθνήσκη, όταν τό τέλος έρχεται, με την γαληνιαίαν θεσιότητα εις την ψυχήν, ότι τά παιδιά του θα έχουν την δυνατότητα να ζήσουν. Ίσοδυναμούν με συγκοινωνίας, με τουρισμόν πλουτοφόρον, με βιομηχανίας μεγάλης περιωπής, με εξαλείψιν της άνεργίας, με έννικήν, τέλος, οικονομίαν εύρωστον. Μόνον δε δι' αυτής, έμπορεί έκαστος να έλπίζη εις καλλίτερον αύριον. Είς αυτήν την αύριον, που είναι φανερόν, ότι δεν άπέχει πολύ...

Αι μεγάλας έπιτυχίες, όπως αυτή του Ικαρμανλή εις την Μπόν, δεν έχουν άνάγκην άπολογιστών. Δεν συγκρούουν τυμπανοκρουσίας και τας άντιπαθούν τόσοον αι στήλαι αυτά. Η σεμνότης είναι εκείνη, με την όποιαν προβάλονται εις τας άληθείς διαστάσεις των τά έπιτεύγματα της Μπόν. Η σεμνότης όμως μεταπίπτει εις άδικίαν, όταν έμποδίζει την άναγνώρισιν. Και περί αυτής έδω πρόκειται. Νομίζομεν, δηλαδή, δίκαιον να ύπομνησθώ, ότι, αν η Χώρα έμπορη πλέον να συνάπτη όμοιους όληκας συμβάσεις, τό όφέλεια εις τό ότι σήμερα έχει άδικάρακτον την πολιτικήν και οικονομικήν σταθερότητα της. Πολιτικήν και οικονομικήν σταθερότητα είναι εκείνος, που

έπέτυχεν αυτήν την σταθερότητα. Αν έμπορη να άποτείνεται διεθνώς, με δικαίωμα άμοιβαιότητος και άπολύτου ισότητος, τό όφέλεια εις τό ότι η πίστις έγινε αλήθεια καθολικής άποδοχής. Και ό Ικαρμανλής είναι εκείνος, που έπέτυχεν αυτήν την άποδοχήν. Αν έμπορη να άτενίξη προς τό μέλλον με πλήρη ασφάλειαν, τοϋτο όφέλεια εις τό ότι έπίστευσεν εις τον έαυτόν της και έπεισε και τους άλλους περί αυτού. Και ό Ικαρμανλής είναι, που ένέπνευσε και έατερέωσεν αυτήν την πεποίθησιν.

Όλα δέ αυτά, ό άξιος ένθνικός Ηγέτης, με τό Κυπριακόν πλήρες περιπλοκόν, δραματικώς ζέον, άνοκτόν εις διαρκώς νέας εξέλιξεις. Όλα αυτά, με την έχρότητα και την άδικφορίαν άλλους φίλων και συμμάχων. Όλα αυτά με την Άντιπολίτευσιν έσωτερικώς διαβάλλουσιν και κατασκευάζουσιν. Με την Άντιπολίτευσιν, που κατά τό παρελθόν είχε την πρωτοφανή εύκαιρίαν του παταλού της Άμερικανικής δοσθήσεως και την κατασώτευσή. Ήώς, λοιπόν, ό Ικαρμανλής να μη είναι πλέον ό Ένας; Να μη είναι ό άνυπόβλητος; Να μη είναι όπως τον πιστεύει και τον χειροκροτεί ό Έλληνικός Λαός, ό έγγυητής του Έλληνικού μέλλοντος;

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΜΑΧΗΝ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΗΝ. ΕΘΝ
Ο Κ. ΑΒΕΡΩΦ ΚΑΙ Ο ΕΘΝΑΡΧΗΣ ΑΝΕΧΩΡΗΣΑΝ ΔΙΑ Ν. ΥΟΡΚΗΝ
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ Κ. ΑΒΕΡΩΦ ΑΡΧΙΖΕΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΑΣ ΕΠΑΦΑΣ ΤΟΥ
Ο ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΕΤΡΟΠΟΙΗΣΕ ΤΟ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΔΙΟΤΙ ΘΑ ΣΥΝΕΛΑΜΒΑΝΕΤΟ;
“ΓΝΩΡΙΖΩ ΚΑΛΩΣ ΤΑΣ ΔΟΛΟΠΛΟΚΙΑΣ ΤΑΣ ΟΠΟΙΑΣ ΕΧΟΜΕΝ Ν’ ΑΝΤΙΜΕΤΩΡΙΣΘΕΝ,,

ΑΘΗΝΑΙ, 15. Την 11.45 π. μ. σήμερα άνεχώρησαν δια άεροσκάφους της «Όλυμπιακής Αεροπορίας», μεταβαίνοντες εις τας Ην. Πολιτείας ό Έθνάρχης Κύπρου Μανάρης και ό υπουργός των Εξωτερικών κ. Αβέρωφ. Όλιγον πρό της άναχωρήσεως του ό κ. Αβέρωφ προσέειπε εις τας άκολουθούσας δηλώσεις: — Είς όλους άνεαίρετους τους λαούς της γης δίδεται εις άναγνώρισην ότι τό μέλλον των η άνεξαρτησία. Μόνον ό Κυπριακός λαός υποτίθεται ότι πρέπει να μείνη όμήλ όδολος άποικιακού καθεστώτος, διότι τό θέλουν μικροί πολιτικοί άνδρες, οι όποιοι μάλλον χαρακτηρίζουν

έξυτους δημοκράτας. «Η Ελλάδα πιστεύουσα εις τας παραδόσεις της θα άγωνισθή δια την έλευθερίαν των Κυπρίων. Γνωρίζω ότι ήδη εις τας Ην. Έθνην και εις τους διεθνείς δημοσιογραφικούς κύκλους καταβάλλεται κάθε είδους προσπάθεια δια να θωλή η η καθάρ άτμοσφαίρα, έντός της όποιας κινούμεθα και εργαζόμεθα. Δι’ αυτό έπιθυμούμεν να διευκρινίσωμεν ότι μετά την άποτυχίαν της προσπάθειας, την όποιαν με βάθυστα αίσθημα εύθύνης και δημοκρατικόν πνεύμα ανέλαβεν ό κ. Σπύρας, άπεδείχθη ότι υπό τας περιστάσεις τοιάχιστον συνθήκας άντικρίνεως κάθε προσπάθεια περιωρισμένης διασκέψεως είναι καταδικα-

σμένη εις έπικίνδυνον άποτυχίαν. «Απευθύ όμεθα εις τας Ην. Έθνην με πίστιν και μäs συνοδεύον οι έλπίδες ενός καταταρτυμένου λαού. Η Γεν. Συνέλευσις θα έχη ως έργον της να ασχοληθή με την του ζήτηματος και να λάβη θέσιν σαφή άφ’ ενός επί τό δικαίωμα του Κυπριακού λαού εις την πρότασιν ήμιν περί άνεξαρτησίας και άφ’ έτέρου εις τας Άγγλο-τουρκικάς έπιθυμίας, αι όποιαι υπό διάφορα προσηχμα τά άποδίδουν εις την διχοτόμησιν. «Γνωρίζω τά πολιτικά συμφέροντα και τά δολοπλοκίας, τας όποιας θα έχωμεν ά άντικειμενισμέν. Άλλά πιστεύω ότι πάντα τούτα δεν είναι ικανά να κυριαρχήσουν εις την Γεν. Συνέλευσιν από τά άνώτερα αίσθηματά της, διότι τα Ην. Έθνη έφύρτωσαν εκ του ποταμού του αίματος, τό όποιον έχούθη δια την έλευθερίαν των λαών. «Ο υπουργός των Εξωτερικών εις Ρώμην θα επιδιώκασθ ήεροσκάφους της «Παναμής» και άναμένεται να φθάση εις Νέαν Υόρκην σήμερα την έσπέραν, όποτε από της

ΕΙΣ ΜΑΧΗΤΙΚΑΣ ΕΠΑΛΕΙΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ
«Ο Σς Μητροπολίτης Πατριάρχης της Γαλιποπόλεως και επίσκοπος της Κύπρου, άπτόθουν άργά κοσ άγώνος, άπτόθουν άργά την έσπέραν έκκλησίαν προς τον Πατριάρχον λαόν και εις την όποιαν, μεταξύ άλλων, λέγει: «Ο αύριονός Πανελλήνιος έρwanος όπέρ της μαρτυρικής μεγαλονήσου, άποτελεί προσκλητήριον και συναγερμόν δια την έθνικήν ψυχήν. Καλούμεμεν αύριον να άνέλθωμεν από τά ευγενή συναισθήματα πόνου και της άγωνίας, με τά όποια παρακολουθούμε τό δράμα των άδελφών μας Κυπρίων, εις μαχητικές έπαλξεις. Καλούμεθα να δοηθήσωμεν τους σκάζους άδελφούς από τό ύστέρημά μας—και τό καθήκον τοϋτο, όταν έπιτελεται άξίως, άποτελεί χριστόμαρτυρίαν παράλληλον προς τον ήρωισμόν των μαχών. Έχόμεν ήρωας, οι όποιοι έθυσίαν την ζωήν των εις τον θωμόν της έλευθερίας. Καί άλλους ήρωας, οι όποιοι έθυσίαν την ήσυχίαν των εις τας άπάλειαν των εις τον θωμόν του Έθνους, όπέρ της άπελευθερώσεως άλλωρ των περιοχών της Πατρίδος... «...Ο αύριονός έρwanος σάλπιγγος και καλεί τους Πανέλληνας να άνέλθουν εκεί όπου ίσταται οι Κύριοι ήρωες,

Η ΣΤΗΝ ΜΟΥ ΤΟ “ΤΑΜΑ,”

Μπροστά ο’ ένα εικονισμάκι του Εὐαγγελιστοῦ χροσδεμένο και κάτω από τό τζάφι, είδα κρεμασμένο ένα μεταλλικόν με μία αλυσίδα Στάθμα Λίγο περισσότερο και κοίταξα τό «Τάμα» μου. Φάνηκε σάν θάβλα που ήθελε να κλαίη κρυφά, άφ’ όντως με κλειστή προφύλαξη την προσφορά. Πούδες έξερει τι δόξα και κομμάτια από πόνο στάλασαν εκεί στο οικονομικό τάκι. Πούδες έξερει πιά αήλη ή ποιά άγρόνια σιά πράξη τά που κλονίζονται στην ύπερηχού άνδραχού, κρέμουν εκεί την έλαιοσπίδα τους. Τό πνεύρο χροσάει άκτινίζοντάς και κύματα άποπνοή. Η πίστη όμως στέκει εκεί, πλησιάζει και φτεροκοπάει. Η βεβαιότητα είναι κοντά μου. Η βελη φωνή της έλπίδας είναι ποιά μάτια μου. Η χροσές άκροσας καρδιά που γονατίζει μέσα σιά οικονομική τάκι. Πούδες χροσάει τό τάκι, αὐτός της ψυχής, πάνω στο δρόμο της πίστης. Τό μεταγινώσκω με τή χροσά άλυσίδα έλπίαν εις μία χροσά παραμύθια και έξέφρασε δάκρυς της φωνές του άνθρώπου. Τό θρήνο, η θλίψη, την έλπίαν, την άπόρρητον. Η προσφορά άκροσας χροσά έπιφύλαξη του κυματιστού πόνου της ζωής. Και τό τάκι λησιπαικτόν σε από κάποια κρού άπομόνωσιν και όμοσος στην άπεραντισμένη τά όδω. Μία στενή συσχέτιση, μία άσύνκρητη συνάντησι, μία άδερφωσύνη με ένωση κείνη την ώρα με τή φλόγα που έβριαν πολλοπλασιασμένη και άναπτήτασε σάν κρουνή από τό χροσά τάκι. Αὐτή η κρουνή έλπίδα, που άσπασσε από πορτοφύλλο τοϋ θού, ήταν η έβδα, που σχηματίζονταν για τή μορφή της σπλάς που έκαίγε μέσα στή ψυχή. Νά, η μεγάλη και γρήγορη φλόγα, που δεν πλανιέται σιγής όχθες της άπόκωσιν. Νά τό λυρατικό κλειδί, που βαμιάει τή ζωή και φέρνει την ψυχή πάνω στην άγνότητα και τή γαλήνη. Και τό τάκι, όπως έκανε της χροσές όπασμένες μαρμαρυγές του άπό τό φός τόν κερών, έμοιαζε σπασιά, που έβριε η ψυχή με ό η η φτερωμένη δύναμη της στο ύπαιθριο του κορμιού. Άτέλεστο η πίστη μέσα στην καρδιά, που την έχει έρωμάσει ό πόνος για

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ Κ. ΑΒΕΡΩΦ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ

ήμιν περί άνεξαρτησίας και άφ’ έτέρου εις τας Άγγλο-τουρκικάς έπιθυμίας, αι όποιαι υπό διάφορα προσηχμα τά άποδίδουν εις την διχοτόμησιν. «Γνωρίζω τά πολιτικά συμφέροντα και τά δολοπλοκίας, τας όποιας θα έχωμεν ά άντικειμενισμέν. Άλλά πιστεύω ότι πάντα τούτα δεν είναι ικανά να κυριαρχήσουν εις την Γεν. Συνέλευσιν από τά άνώτερα αίσθηματά της, διότι τα Ην. Έθνη έφύρτωσαν εκ του ποταμού του αίματος, τό όποιον έχούθη δια την έλευθερίαν των λαών. «Ο υπουργός των Εξωτερικών εις Ρώμην θα επιδιώκασθ ήεροσκάφους της «Παναμής» και άναμένεται να φθάση εις Νέαν Υόρκην σήμερα την έσπέραν, όποτε από της

ΠΛΗΡΗΣ ΣΥΓΧΥΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ ΕΡΕΥΝΟΥΝ ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΦΕΡΕΤΡΑ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΠΕΡΙΠΟΛΙΚΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝ ΤΑ ΣΗΜΑΤΑ ΤΟΥ “ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ,, ΔΙ’ ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ ΤΩΝ

ΔΕΥΚΩΣΙΑ, 15. Οι Βρετανοί εύρίσκοντες σήμερα εις μίαν κατάστασιν έννευρισμόν και υπό τό κράτος ενός φόβου, ό όποιος τους άναγκάζει να μετέρχωνται τά πλέον άναγνά μέρη. Ός η Ε.Ο.Κ.Α. δια προκήρυξιν της καταγγέλλει ότι Άγγλικά περιπολικά άυτοκίνητα χρησιμοποιοῦν τα σημάτα του Έρυθρού Σταυρού δια τή άσφάλειαν των άυτοκινήτων. ΔΕΥΚΩΣΙΑ, 15. Η κατάστασις έννευρισμού, εις την όποιαν εύρίσκονται οι Βρετανοί, χαρακτηρίζεται και άπό τό έξής γεγονός: Όταν μετεφέρθη εις την Λευκωσίαν η σαρύς τό άποδιδόντας εις τας Άθήνας Τάκη Έπαμεινώναν, εις Λευκωσίαν αι δρετικαί άρχαι τό άεροδρόμιον ένήργησαν έπισταμένην έρευναν έντός του φερέτρον. Δέν ήρκεσθησαν όμως εις τοϋτο, αλλά συνώδευσαν τον νεκρόν και άσυνωρουν υπό όπλιν μέχρις ότου ο νεκρός μετε-

“ΣΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩΣ ΠΡΟ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ,,

Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ
Κατά συνελθούσαν χθές εις την αίθουσαν του Πρωτοδικείου Γεν. Συνέλευσιν του Δικηγορικού Συλλόγου Πατρών ό πρόεδρος αυτού κ. Σπυρ. Παπαδημητρίου, έλαθεν εν άρχή τον λόγον, ειπών τά κάτωθι: «Ακούσιν και πάλιν, έν Κύπρω όμως τώρα, αί του Μουσολίνι λυσσόντες δια την έν “Ηπείρω” συμφοράν των όρδων αυτού φράσεις. Αί αυτά λέξεις έκαστομίζονται έν Κύπρω υπό Άγγλου Στρατηγού, άποκαλούντος τους “Έλληνες” της Κύπρου “μπασταρδους”. Νέοι και νεανίδες της ελληνικής Κύπρου προσκαλούν άδελφούς τών άγωνιστών των τόσων τραχηλών έκτροπών της γλώσσας Στρατηγού της κρατικής άλλοτε Αυτοκρατορίας, αλλά και νυν λυγρούς Άγγλικής Κοινοπολιτείας. Τούτο είναι σημεϊον και ά πόδεξις, ότι η Κύπρος η “Ελληνική, η “Ελληνική της Κύπρου Νεολαία νικηφόρος μάχεται δια την “Έλευθερίαν. Αί άγγέλαι αι στυγόμεναι

ΟΠΩΣ ΠΑΝΤΟΤΕ ΚΑΤΙ ΑΠ’ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΜΑΣ

Του κ. ΠΑΝΑΓ. ΠΑΥΛΟΥΡΟΥ [Επιθεωρητοϋ Δημ. Εκπαίδευσως] Πολλοί έρwanοι γινονται στή χροσά μας και ιδιαιτέρως στή Πάστα. Ο καθένας έχει βέβαια κάποιο σκοπό κοινοαρελή, με αυτόν ποδ βα γίνη τάρα από την άγνότητα και τή γαλήνη. Και τό τάκι, όπως έκανε της χροσές όπασμένες μαρμαρυγές του άπό τό φός τόν κερών, έμοιαζε σπασιά, που έβριε η ψυχή με ό η η φτερωμένη δύναμη της στο ύπαιθριο του κορμιού. Άτέλεστο η πίστη μέσα στην καρδιά, που την έχει έρωμάσει ό πόνος για

μας να βρούμε δ. τι μάς λείπει. “Ετσι έγινε με όλους τους ένθνους άγώνες. Ο φτωχός και ό πλούσιος ραγιάς έπρόσφερε δ. τι και άν είχε στην έθνεγεσία του 1821, όταν άντηχούσαν οι πρώτοι πυροβολισμοί έδω κοντά σιά βουνα μας στο Παναγαϊκό και στο Χελμό, στήν Πατείτα του Άγιου Γεωργίου, όταν έφωσάνταν ένα ένδοξο έπος στο έπιδ Μοσούλινι. Και τότε οι άπικροκράτες της εποχής έκείνης δεν ήθελαν να άκούσουν για την έλευθερία των λαών και χαρκατηρίζον ως περικοπία τό πολεμικά πλοία τό έπαναστατημένο γένους. Όμως δόξα στήν και πάλιν η “Ελληνική ψυχή κοντά στην προσφορά του αίματος έώωσε και

τά όπαρόντα πούλωνα και φτωχόν, από τά καρδιά της Μπουκουλιανός, τά πλοήτη των Κουντουριωτών ως τό Ιστορικό σπαθί λαφύρο της μάχης των Δερβενικίων, μοναχική περιούσια τό ένδοξο Νικηταρά, ως τό σιτάρι και τίς έλιές των φτωχών χωριών της εποχής εκείνης. “Ετσι άγωνίζονταν η πατρίδα μας και έτσι ένισχύθηκε ό άγώνας. Μά και σιά κοντινά τά χρόνια όταν η ηρωική Κρήτη άγωνίζονταν και στήν αυτή την ένωση με τή μητέρα “Ελλάδα και όψανε ένα δολοφονικό σάν τό “Αρκάδι, όταν ό Μαίταν έβρασανε τα “Επανάστα, όταν άγωνάσαν τό Μακεδονικό άγώνας για την περικοπή ή “Ελληνισμός έκει από την έπιδρομή των Βουλγάρων

σαν με τότ έδινονταν άπλόχα μεν πάλι κάποια καρδιά ή όλη της προσφορά τών πατριωτών από όλη την “Ελλάδα για τους ένθνικούς μας άγώνες. Τό ίδιο και στήν άγώνα του 1912—13 τότε που δεν είχε τό Κράτος όργανώσει περιβαλλήτολεμική ή ιδιωτική πρωτοβουλία έκάλυψε τά κενά με πανελληνίους προσφορές έρwanος σε μία ελκική τότε έπιτροπή με πρόεδρο τό άειμνήστον Δαμάρη β. Καί τόρα σάν και τότε στήν ένδοξη Κύπρω, που ό “Ελληνισμός άνεβαίνει τον Γολγοθά του, κρώσων γύρω τά όντια της καταστροφής που ζητούν να κατασπαράξουν την πανέμορφη κρήνη της “Ελλάδος. Τά χροσά νιάτα του ελληνικού ηρωϊού δόηγονται

ΤΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Δι’ όποσάσους του ύπουρου ήου Οικονομικών παρατίθεται μέχρας 20ης τρέχ. η προβλεπία ύποβολής εις τας οικονομίας έφωρτας των φορολόγων σιουλήων δια την έκδοσιν τιμολόγων παρελθόντος Σεπτεμβρίου έκεί παλαιοφάτος άγροτικόν προϊόντων και τής καταβολής των όφειλόμενων δημοτικών φόρων και χαρτοσήμου.